



ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 105/695- /2009. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva csongrádi lakos által benyújtott panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 264/2010. (V. 5.) számú állásfoglalása megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt az intézkedés ténye és jogalapja, valamint a kényszerítő eszközök alkalmazásának jogszerűsége tekintetében

elutasítom,

míg a testi kényszer sérülést okozó volta tekintetében a panaszt – hatáskör hiányában –

érdemi vizsgálat nélkül elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Törvényszéknek címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez, a 1539 Budapest Pf. 632. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos 2009. július 11-én küldte el panaszát a Panasztestületnek, amelyhez egy kép- és videofelvételeket tartalmazó optikai lemezt és ambuláns kezelőlapot csatolt.

A panaszában előadta, hogy 2009. július 4-én a fővárosban tartózkodott barátaival, akikkel elment az Erzsébet téri, a Magyar Gárda mellett tartandó szimpátiatüntetésre. A sajtóból nem volt számára világos, hogy engedélyezte-e a rendőrség a rendezvényt, mivel a szóvivő hatáskörhiányról beszélt. A helyszínen békés hangulatot tapasztalt, ezért úgy érezte, hogy a demokratikus jogok gyakorlásának bevett módját választották a résztvevők. Ennek ellenére a rendőrök úgy kezelték őket, mintha bűnözők lennének. Nem hallották a felszólítást, többször kiabáltak is, hogy „nem halljuk!”. A panasz kitért arra is, hogy a rendőrök nem biztosítottak szabad elvonulást, ezért jobbnak látták, ha a helyükön maradnak. Arra nem is gondoltak, hogy bántódásuk eshetne, hiszen nem követtek el semmit.

Később „a rendőrök időseket, nőket egyenként ráncigálva” kezdték felszámolni a tömeget, egyre brutálisabb fellépéssel, közelről fújtak könnygázt az emberek arcába, kézzel és gumibotokkal ütötték az ott ülőket. Miután a panaszos és a környezetében ülők látták, hogy mi történik, összekapaszkodtak, hogy védjék magukat a kiemelésről, tartva az azt követő bántalmazástól is. A rendőrökre senki nem támadt rá, teljesen kiszolgáltatott helyzetben ültek a földön, egymást fogva.

Mikor a csoport elöl már mindenkit elvittek, egy csapat rendőr feléjük jött, „brutálisan rájuk rontott”, és a passzív ellenállást tanúsító tömeg tagjait „válogatás nélkül ütni kezdték”. Az egyik rendőr a tonfa súlyosabb végével – valószínűleg megfelelő anatómiai ismeretek birtokában – a panaszos csuklójára sújtott úgy, hogy az el is tört, ekkor önkéntelenül is elengedte a társát, azonban ekkor még közvetlen közelről arcon is fújtak könnygázzal. Ezért pánikba esett, halálfélelemmel gázolt keresztül embereken, hogy meneküljön.

A panaszos szerint indokolatlan volt a passzív ellenállást tanúsító, földön ülő emberekkel szemben a könnygáz és a tonfa bevetése. A panaszos bűncselekmény elkövetésével vádolta a vele szemben eljáró rendőröket, és kérte ennek megállapítását is, továbbá panaszának kivizsgálását.

A panaszos előadta, hogy ellene eljárás nem indult.

A panaszbeadványhoz csatolt ambuláns kezelőlap szerint a 2009. július 4-én 21 óra 30 perckor elvégzett röntgenvizsgálat szerint a „jobb ulna distalis harmadán kis elmozdulással járó haránttörés van”, ezért a jobb csuklóját begipszelték, és nyolc napon túl gyógyulást állapítottak meg.

A panaszos által előadott kifogások az alábbiak:

- az intézkedés ténye és jogalapja;
- a testi kényszer alkalmazásának jogalapja, szakszerűsége és arányossága;
- kifogásolta, hogy a vele szemben alkalmazott kényszerítő eszköz (tonfa) sérülést okozott.

A Panasztestület állásfoglalásában a rendőrség rendezvény felosztatásához kapcsolódó tájékoztatási kötelezettségével kapcsolatos hanyagsága, valamint testi kényszer alkalmazása (tonfával történő ütés és könnygáz használat) következtében okozott sérülés tekintetében a testi épséghez való alapvető jogának súlyos sérelmét állapította meg. E jogsértések súlyára tekintettel a Panasztestület állásfoglalását az Rtv. 93/A. § (6) bekezdésének alapján megküldte az országos rendőrfőkapitány számára.

A 2010. április 20-i hatállyal folyamatban lévő közigazgatási hatósági eljárás 2010. április 27-én felfüggesztésre került. Mivel a felfüggesztési ok megszűnt, ezért az eljárás továbbfolytatásáról döntöttem.

II.

A tényállás tisztázásához a hatóság részére az alábbi iratok álltak rendelkezésre:

- a panaszos 2009. július 10-én kelt beadványa a hozzá csatolt ambuláns kezelőlappal, valamint kép- és videofelvételekkel;
- a BRFK Hivatala 2009. szeptember 15-én kelt 01000-105-796-9/2009. számú átirata;
- az ORFK 2009. augusztus 18-án kelt 24463/29/2009.ált. számú átirata a panaszosokkal szemben végrehajtott rendőri intézkedésekről;
- Budapest Rendőrfőkapitánya 2009. július 4-én kelt, 01000/36888-1/2009.ált. számú határozata;
- Budapest Rendőrfőkapitánya 2009. július 4-én kelt, 01000/36891-1/2009.ált. számú határozata;
- a BRFK Rendészeti Szervek Biztosítási Osztály 2009. június 21-én kelt, 01000/34058-2/2009.ált. számú jegyzőkönyve;
- a BRFK Hivatala 2009. augusztus 13-án kelt, 01000-105-716-7/2009.P. számú átirata;
- az ORFK 2009. szeptember 11-én kelt, 29000/24463/35/2009. RP. számú iratanyaga;
- a BRFK Hivatala 2009. szeptember 8-án kelt, 01000-105-781-6/2009.P. számú átirata;
- a BRFK Hivatala 2009. szeptember 9-én kelt, 01000-105-780-18/2009. számú átirata;
- Budapest Rendőrfőkapitánya 2009. július 03-án kelt, 01000/36775/2009.ált. számú egyedi utasítása;
- Határőrség Országos Parancsnoksága 2002. december 10-én kelt, 16657-1/2002. számú rendszerbeveteli javaslata;
- a BRFK Hivatala 2009. szeptember 9-én kelt, 01000/105-794-7/2009.P. számú iratanyaga;
- a rendezvényről készült rendőrségi videofelvételek;
- Budapesti Nyomozó Ügyészségen Nyom. 1196/2009. számon hozott nyomozást megszüntető határozata.

Fenti dokumentumok az ügy szempontjából az alábbi releváns információkat tartalmazzák:

Budapest rendőrfőkapitánya a 01000/36775/2009. ált. számú egyedi utasításával 2009. július 04-én 00 órától 24 óráig Budapest teljes területére fokozott ellenőrzést rendelt el az Rtv. 30. § (1) és (3) bekezdése alapján. A rendelkező rész értelmében az állomány feladata az volt, hogy figyelemmel kísérje a rendezvényekre érkezőket és megakadályozza a jogsértések kialakulását. Ennek keretében szűrőpróbaszerű igazoltatásokat, ruházat-, csomag- és járműátvizsgálást hajthatott végre. A fokozott ellenőrzést elrendelő utasítás indokolása szerint 2009. július 04-re nagy számú demonstráció megtartását jelentették be Budapest területére, amely rendezvényeken várhatóan jelentős lesz a résztvevők létszáma.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) 01000-105-716-7/2009.P. számú, a Panasztestületnek írt válaszlevelében foglaltak szerint 2009. július 04-re Budapest területére 16 bejelentés érkezett a Rendőrséghez a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III.

törvény (a továbbiakban: Gytv.) szerint minősülő rendezvény megtartásáról, ezen belül hét rendezvényt kívántak az V. kerületben tartani. Két bejelentő a Szent István térre, két bejelentő a Kossuth térre, további egy-egy bejelentő az Arany János utcába, a Markó utcába és a Nádor utcába jelentett be rendezvényt. A két Szent István téri rendezvény napirendjeként a következőket jelölték meg: „beszéd a Szabadság téren zajlott jogsértésekről”, illetve „szimpátiatüntetés a koncepciók perек áldozatai mellett”; az egyik Kossuth téri rendezvény célja a következő volt: „tiltakozó tüntetés a Szabadság téri tüntetés megtiltása miatt”, míg a másik Kossuth téri rendezvény bejelentője napirendet nem jelölt meg.

Annak ellenére, hogy az V. kerületi Erzsébet térre a Gytv. hatálya alá tartozó rendezvényt nem jelentettek be 2009. július 04-re, aznap délután több száz fős csoportosulás jelent meg ott azzal a céllal, hogy egy bejelentés nélküli rendezvényen vegyenek részt.

A megjelenteket 16 óra 58 perckor szólították fel a terület elhagyására, figyelmeztették a helyszínen maradókat, hogy őket igazoltatják és előállítják. Mivel a felszólításnak nem engedelmeskedtek, 17 óra 19 perckor a rendőrök megkezdtek a kilátásba helyezett igazoltatásokat és előállításokat. A tömeg 18 óra 07 perckor a rendőröket megtámadta, követ, palackokkal, betondarabokkal dobálták a sorfalat, és ezen cselekményeket felszólítás ellenére sem hagyták abba. Az események kapcsán összesen 190 főt állítottak elő az Erzsébet térről.

A BRFK 01000-105-794-7/2009.P. számú, a Panasztestületnek írt válaszlevelében foglaltak szerint a felszólítások és figyelmeztetések 20:31 óráig folyamatosan, jól hallhatóan folytatódtak.

Kifejezetten a panaszossal szemben rendőri intézkedés nem történt. A tömeg oszlatása érintette a panaszost oly módon, hogy a kényszerítő eszközök használata során, mint a tömeg tagja megsérült. Sérüléséről készült orvosi dokumentumokat a panaszos a Panasztestületnél előterjesztett panaszához csatolta.

A kifogásolt rendőri intézkedéssel összefüggésben a panaszos a Btk. 226. §-ába ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt tett feljelentést azzal, hogy a passzív ellenállást tanúsító csoportjukra a rendőrök rárontottak és egyikük tonkjára súlyosabb végével szándékosan és célzottan, háromszor egymás után olyan erővel csuklón sújta, hogy az azonnal eltörött, ami miatt önkéntelenül elengedte társát. A Budapesti Nyomozó Ügyészség a fenti tényállás alapján nyomozást rendelt el, amelyet a fent idézett számú határozatával megszüntetett.

A nyomozás során a rendőri intézkedés szempontjából az alábbi releváns tények kerültek megállapításra.

A kirendelt igazságügyi orvosszakértő szakvéleményében kifejtette, hogy a panaszos sérülése az alkar singcsonti felületét ért egy rendbeli nagy erejű tompa mechanikai behatástól keletkezett. Az alkartörés 8 napon túl gyógyuló sérülés. Az elszenvedett sérüléssel összefüggésben martadandó fogyatékoság, vagy súlyos egészségromlás kialakulása nem várható. Az orvosszakértői vélemény szerint a singcsonttörés létrejöhetett a videófelvételen látható azon cselekmény során, amikor is a gyanúsított (jelen eljárásban: az intézkedő rendőr) a sértett (jelen eljárásban: a panaszos) jobb felső végtagjára három alkalommal ráütött.

Az intézkedésről videó felvétel készült. Ezen látható, hogy a rendőrök megpróbálják felszámolni az ülő demonstrációt. A sértett és társai összekapaszkodnak és mindent megtesznek azért, hogy a rendőrök ne tudják véghezvinni intézkedésüket. A felvételen látható, hogy a sértett ráfogva az egyik társára akadályozza, hogy a vele közvetlen kontaktusban lévő rendőr testi kényszerrel ne legyen képes elvégezni a feladatát. Ekkor a

sértettel nem közvetlen testi kontaktusban lévő rendőr átnyúlt az egyik intézkedés alá vont személy válla fölött és tonfájával három ütest mért a sértett kezére.

A panaszos által előadott kifogások kapcsán a vizsgálat az alábbiakat állapította meg.

1./ A rendőri intézkedés tényét és jogalapját kifogásolta a panaszos, ezért – tekintettel arra, hogy a panaszos személyét érintő kifogásolt rendőri intézkedés a tömeg feloszlatása és ennek során kényszerítő eszközök (testi kényszer, tonfa, könnygáz) alkalmazása volt – az eljárás során szükségessé vált a panaszolt intézkedésben résztvevő rendőri erők által adott tájékoztatás tartalmának vizsgálata is, nevezetesen, hogy megjelölték-e, és ha igen mely okot jelölték meg a tér elhagyására történő felszólítás alapjaként. A vizsgálat a kifogásolt rendőri intézkedés jogalapjának meglétére terjedt ki (feloszlátás jogellenességének megállapítására a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (3) bekezdésben foglalt rendelkezés szerint [„ha a rendezvényt feloszlátják, a rendezvény résztvevője a feloszlátástól számított tizenöt napon belül pert indíthat”] a bíróság rendelkezik határákörrel).

Az eljárás során az ismertetett okirati bizonyítékok alapján megállapítást nyert, hogy a panaszos 2009. július 04-én délután több száz fős tömeg tagjaként a Budapest V. kerületi Erzsébet téren jelen volt egy előre be nem jelentett, a Gytv. hatálya alá tartozó rendezvényen. A rendőri erők a helyszínen, hangosbemondón keresztül 16 óra 58 perctől kezdődően több alkalommal, jól hallhatóan felszólították a téren tartózkodókat, hogy jogsértő magatartásukat hagyják abba, távozzanak, illetve figyelmeztették őket, hogy aki nem tesz eleget a felszólításnak, azt igazoltatják, majd előállítják. 17 óra 19 perctől megkezdtek a kilátásba helyezett intézkedések foganatosítását. A helyszínen tartózkodó panaszos – a felszólítások ellenére, annak ellenállva – több társával a földre ült, és ellenállásukat erősítendő, karjaikat összefonták a mellettük ülő karjaival.

A rendőri intézkedést megelőző felszólítás egyértelmű utalást tett arra, hogy a rendezvény jogellenes ezért kell a helyszínt elhagynia a felszólított személyeknek. A jogellenességre vonatkozó rendőrségi állítást az Rtv. 19. §-ban megfogalmazott rendelkezés szerint a panaszos a helyszínen nem kérdőjelezhetette meg és engedelmességét sem tehetette mérlegelése eredményétől függővé.

Az Rtv. 19. § szerint a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható. A rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.

A tömegoszlátás szabályait a rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII.23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 74. §-a szabályozza. Eszerint ha jogszabály a tömeg feloszlátását a rendőrség számára kötelezővé tesz (Gytv. 14. §), vagy a tömeg jogellenes magatartást tanúst, a csapaterő kirendelésére jogosult rendőri vezető intézkedik a tömegoszlátásra. Tömegoszlátás elrendelésére – jogszabályban meghatározott feltételek megléte esetén – a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó olyan rendezvényeken, ahol a rendőrség a rend biztosításában közreműködik, a biztosítás parancsnoka jogosult. A felszólítást a rendőri fellépés megkezdésével egyidejűleg kell foganatosítani, ha a csapaterőt a tömeg részéről közvetlen támadás éri. Tömeggel szemben a csapaterő kényszerítő eszközként alkalmazhatja, passzív ellenállás esetén a testi kényszerszerű, aktív ellenszegülés esetén rendőrbotot stb.

A rendelkezésre álló dokumentumok alapján megállapítható, hogy a tömegosztatást megelőzően a nem engedélyezett demonstráción résztvevőket hangosbemondón távozásra hívták fel. A panaszos és társai ennek ellenére továbbra is a helyszínen maradtak, úgy hogy a rendőri intézkedést összekapaszkodással is akadályozták.

A törvényben foglalt rendelkezések felhatalmazása alapján a rendőri intézkedésre kellő joggal került sor, ezért az e körben előadott panaszt elutasítom.

2./ A panaszos kifogásolta a vele – mint a tömegosztatás során a tömeg tagjával – szemben foganatosított testi kényszer alkalmazásának jogalapját, szakszerűségét és arányosságát.

Az Rtv. 47. § szerint a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszer) alkalmazhat.

Az Rtv. 49. § (1) A rendőr a szolgálatban rendszeresített, vegyi vagy elektromos sokkoló eszközt, illetőleg rendőrbotot vagy kardlapot alkalmazhat

- a) a mások vagy saját életét, testi épségét, illetőleg a vagyonbiztonságot közvetlenül veszélyeztető támadás elhárítására,
- b) a jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni ellenszegülés megtörésére.

Az Rtv. 61. § (1) bekezdése szerint a kényszerítő eszköz alkalmazására az érintett – ha az eset körülményei lehetővé teszik – előzetesen figyelmeztetni kell. Mivel a felszólítással okozott késedelem az intézkedés eredményességét veszélyeztette volna, ezért annak elmaradása nem volt jogsértő.

Az Rtv. 15. §-a szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. A több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

Az Rtv. 16. § (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége e nélkül is biztosítható.

A Szolgálati Szabályzat 57. §-a szerint a rendőr szolgálata jogszerű teljesítésekor köteles intézkedéseinek érvényt szerezni, ennek érdekében előzetes figyelmeztetés után, az arányosság elvének figyelembevételével kényszerítő eszközt alkalmazhat. Ha a figyelmeztetés a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, a kényszerítő eszköz előzetes figyelmeztetés nélkül is alkalmazható. A rendőr a kényszerítő eszköz alkalmazása során a testi épséghez fűződő jogokat köteles tiszteletben tartani, és a testi épséget csak a legszükségesebb mértékben veszélyeztetheti.

A Szolgálati Szabályzat 58. §-a rendelkezik a kényszerítő eszközök Rtv. szerinti meghatározásának sorrendjéről. Ez fokozatosságot is jelent, súlyosabb kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az enyhébb kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre, vagy sikere eleve kilátástalan. Ellenszegülésnek kell tekinteni azt a célzatos, fizikai erő kifejtéssel járó tevékenységet, amely a rendőrt jogszerű intézkedésének megkezdésében, folytatásában vagy befejezésében akadályozza, így különösen, ha valaki élet, testi épség elleni fenyegetéssel vagy fizikai erőszakkal akadályozza, hogy a rendőr valahová

belépjen, valahol tartózkodjon, valahonnan távozzon, valakit személyes szabadságában korlátozzon, illetőleg valakivel szemben intézkedést foganatosítson.

A Szolgálati Szabályzat 59. § (1) bekezdése szerint a kényszerítő eszköz alkalmazása feltételeinek fennállása esetén testi kényszer akkor kell alkalmazni, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.

Az intézkedő rendőrök a többszöri, folyamatos, jól érthető felszólítást követően – a videofelvételek tanúsága szerint is – elsősorban testi kényszer alkalmazásával próbálták az ellenszegülőket távozásra bírni, majd ennek eredménytelensége esetén került sor a tonfa alkalmazására. A panaszossal szemben történt intézkedés során a rendőrök először megpróbálták a panaszos kezeit levenni társáról, és amikor ez sikertelen volt, akkor nyúlt át a rendőrtársa mögül az a rendőr, aki a panaszossal szemben használta a tonfát és három alkalommal ráütött az alkarjára. A panaszos a harmadik ütés követően engedte el a társát, ekkor pedig a rendőr a panaszos karjának az ütését azonnal abba is hagyta.

Kényszerítő eszközként a panaszossal szemben – a fokozatosság követelményét is figyelembe véve – testi kényszer és rendőrbotot (tonfát) alkalmaztak ellenszegülésének megtörésére.

Mivel a panaszos aktív ellenszegülésére, támadó magatartására tekintettel a rendőri intézkedés eredményessége csak a fenti módon volt biztosítható, a felsorolt kényszerítő eszközök alkalmazására a hivatkozott jogszabályi felhatalmazások alapján, jogszerűen került sor, ezért az erre vonatkozó panaszt elutasítom.

3.) Panaszos sérelmezte, hogy a vele szemben alkalmazott kényszerítő eszköz (tonfával történő ütés) sérülést okozott.

A panasznak ezen részére vonatkozóan megállapítottam hatásköröm hiányát, tekintettel arra, hogy az említett sérülések keletkezési körülményeinek részletes vizsgálatára büntetőeljárás keretében kerülhet sor. A Budapesti Nyomozó Ügyészség a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 226. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő bűncselekmény gyanúja miatt a büntetőeljárást lefolytatta.

III.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta, és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának (a rendezvény felosztatásához kapcsolódó tájékoztatási kötelezettség hiányossága miatt), valamint a testi épséghez való alapvető jogának (testi kényszer alkalmazása, tonfával történő ütés és könnygáz használat) súlyos sérelmét.

A Panasztestületnek a tájékoztatási kötelezettség mulasztása, valamint a testi kényszer és kényszerítő eszközök alkalmazása tekintetében megfogalmazott megállapításaival nem értek egyet, eltérő álláspontomat határozat II. részében, jogszabállyal alátámasztott részletes indokolással együtt, fentebb kifejtettem.

Mivel a Panasztestület állásfoglalásától való eltérések indokolását a törvény kizárólag a jelen határozatban foglaltakkal kapcsolatban teszi kötelezővé, ezért a Panasztestületnek az Erzsébet téri rendezvényekre összességében tett megállapításaira jelen határozatomban – eltérő megállapítások hiányában – nem térek ki.

Hatásköri és illetékességi szabályokat az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdése tartalmazza, miszerint „Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést fogantató rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”, és „A Testület a panaszt kilencven nap alatt vizsgálja meg. A Testület az állásfoglalását külső befolyástól mentesen alakítja ki. A Testület az állásfoglalását megküldi az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók számára. Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100.§ (1) bekezdés a) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 15. §-a, 16. § (1) bekezdése, 19. § -a, 47. §-a, 49. § (1) bekezdése, 61. § (1) bekezdése, 92. § (1) és (2) bekezdései, a 93/ A § (7) és (9) bekezdései;
- a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (3) bekezdése;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 57. §-a, 58. §-a, 59. § (1) bekezdése, 74. §-a.

Budapest, 2012. február „ „

Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány